

Je hond is er....en nu?

Soms worden honden binnen de week terug naar het asiel gebracht of naar de stichting. Hoe komt dat?

Honden worden toch geadopteerd door mensen die gek zijn op honden?

Willen ze een ongewenste hond een fijn thuis bieden?

Wellicht is het antwoord op deze vragen "ja" maar waarom belanden dan zo veel honden toch nog in het asiel of worden ze terug gegeven aan de stichting/organisatie?

Je neemt je uitgekozen hond toch uit liefde?

Liefde is toch het uiten van genegenheid ten dienste van de ander zonder er iets voor terug te willen?

Liefde is toch een behoefte van de ander vullen, zoeken naar het beste voor de ander...

Liefde is toch onvoorwaardelijk, het is ruimte en veiligheid geven zodat de ander zichzelf kan zijn.

Liefde kan gericht zijn op het stellen van een goede daad... iemand/iets helpen waarbij men zich emotioneel betrokken voelt...

Maar start je dan vaak niet vanuit het eigen perspectief? Start je dan niet vanuit eigen verwachtingen? Wat heeft dat dan met liefde voor je hond te maken?

Hij zal nooit binnen door jouw gestelde termijn aan je verwachtingen kunnen voldoen.

Want hij is een eigen individu, met eigen behoeftes.

Om een hond die onvoorwaardelijke liefde te geven dien je je open te stellen voor het perspectief van de hond.

Hoe is het voor hem/haar om in een nieuwe omgeving terecht te komen na en berelange rit naar het onbekende? Weggerukt uit zijn veilige omgeving, alles dat hij tot nu toe kende.

Hoe is het voor hem/haar om door vreemde mensen binnen zijn persoonlijke ruimte benaderd en aangeraakt te worden? Terwijl je in het verleden misschien juist slaag hebt gehad van handen.

Ben je bereid vanuit het perspectief van de hond te vertrekken?

Als het antwoord 'ja' is dan zijn wij zeker dat er nog heel weinig honden (terug) zullen worden gebracht.

Hondenliefde is begrip tonen voor het natuurlijk gedrag van de hond en de omstandigheden creëren die nodig zijn om een hond 'hond' te laten zijn.

Niet alleen kunnen zijn

Een van de meest voorkomende redenen dat honden (terug) naar het asiel worden gebracht is het niet kunnen alleen blijven. Een hond die stress heeft tijdens het alleen zijn zal blaffen, vernielen, onzindelijk zijn en constant in de nabijheid van de mensen willen zijn. Niet om ze te domineren maar om controle te hebben over de intenties van de persoon - blijft hij/zij bij me of zal hij/zij weggaan?

Waarom heeft de hond de behoefte om de gezinsleden te controleren op hun blijven of weggaan?

Honden hebben tijd nodig om een nieuwe ruimte, hun nieuwe thuis als een comfortzone te leren beschouwen. Ik denk dat we dat allemaal begrijpen. Maar het feit is dat we de hond de kans niet geven om zijn nieuw huis als een comfortzone te 'leren' beschouwen. Mensen sluiten de honden in hun armen, geven de hond constant aandacht en laten hem de ganse dag achter zich aanlopen. De gezinsleden worden heel snel (reeds na enkele uren) de veiligheidsankers van de hond ipv dat de ruimte waarin hij zich bevindt dat is. De hond heeft deze ankers nodig om zich comfortabel en veilig te kunnen voelen. Zodra de gezinsleden weggaan, raakt de hond in paniek en dit met alle gevolgen van dien... hij wordt terug gebracht.

Hoe zou men het beter kunnen aanpakken?

Nog voor de hond thuis komt kun je al een veilige ruimte (een hoek in de woonkamer bijvoorbeeld) voor hem inrichten. Dit kun je doen door een bepaalde zone in huis af te scheiden van de rest van de woning. Plaats daar een mand, een kauwspeeltje en zijn drink en eetbak.

Als je met de hond thuiskomt, zorg je ervoor dat je hem eerst goed uitlaat, dubbel gezeurd (veiligheidsstuijg en halsband met aparte riemen) en breng je hem vervolgens naar de veilige ruimte. Ook wanneer hij in de tuin zijn behoefte mag doen, dan toch aan de riem eerst de tuin laten verkennen om wegvluchten te voorkomen. Verder dien je er gewoon voor hem te 'zijn'. Dit betekent dat men de hond met rust laat. Hij heeft nu nog geen 'liefde' nodig. Hij heeft nood aan ruimte, rust en veiligheid. Verlaat af en toe de ruimte en laat de hond even alleen - zichzelf zijn. De hond kan u zien maar kan niet altijd overal met u meelopen. Je kunt de keuken met de woonkamer afscheiden door middel van een kinderhekje.

Het doel is dat de hond de ruimte als zijn veilige ruimte gaat beschouwen en tot rust komt. Eerste missie geslaagd! De hond kan alleen blijven.

Agressie

Een andere heel veel voorkomende reden waarom een hond terug gebracht word is omdat hij agressief zou zijn. Het is overduidelijk dat honden er alles aan doen om conflicten te vermijden, dat is immers zijn natuur. Als de hond bijt of snept is dat omdat hij in zo'n situatie is gedreven dat hij niet anders meer kan dan bijten of sneppen. Voorafgaand heeft hij al zoveel signalen gegeven dat hij de situatie niet prettig vindt. Maar daar is aan voorbij gegaan, hetzij bewust of onbewust maar veelal uit onwetendheid. Mensen kunnen de signalen niet lezen, herkennen en walsen eroverheen. In de hond zijn ogen wordt de situatie dus alleen maar bedreigender, dus grijpt hij naar zijn laatste redmiddel om duidelijk te zijn. Hij bijt.

De drie meest voorkomende contexten waarin een hond bijt zijn wanneer hij ongewenst wordt aangeraakt (vooral over het hoofd aaien ervaart de hond als extreem dominant), als hij fysiek wordt gestraft en omdat men iets van hem wegneemt dat hij eerst gekregen/verworven heeft. Dus de zak hondenkoekjes die hij meester heeft gemaakt kan beter geruild worden voor een heerlijk stukje worst dan het hem uit zijn bek grissen.

Het gaat dus duidelijk over het niet respecteren van de persoonlijke ruimte van de hond. Sommigen zullen nu roepen dat een hond 'moet' tolereren dat hij door zijn 'baas' wordt aangeraakt, dat een hond moet gestraft worden als hij iets doet wat niet mag en dat men als baas de persoonlijke zones van de hond en dus ook zijn eten moet claimen. Ik kan hier maar een ding op zeggen: dit zijn menselijke interpretaties en heeft het niets met natuurlijk hondengedrag te maken. Maar wel alles met het niet respecteren van je hond en zijn natuurlijke aard.

Hoe voorkomt men agressief gedrag bij de geadopteerde hond?

Tijdens het aanraken

Let op de lichaamssignalen van de hond die aantonen dat hij spanning ervaart als hij wordt benaderd. Spanningssignalen zijn een reactie van het lichaam om met stress om te kunnen gaan. Door het vertonen van spanningssignalen kan de hond zichzelf en de ander ontspannen. De belangrijkste spanningssignalen zijn: neuslikken, beklikken ook wel tongelen genoemd, de voorpoot heffen (teken van onzekerheid), geeuwen en wegstaren, zwaar hijgen. Er is niets mis met spanningssignalen! Herken ze. Het is belangrijk dat de spanning weggaat. Je hoeft dan niets te doen. Indien de hond, wanneer je hem aanraakt, spanningssignalen blijft vertonen, kunt je beter afstand nemen. De hond zal ontspannen, vertrouwen opbouwen en in de toekomst zal zijn persoonlijke ruimte kleiner worden en zul je hem meer en intenser kunnen aanraken. Dwing het niet af!! Dat zal alleen maar averechts werken. Geef hem die ruimte om te wennen, om zich veilig te voelen. Je wil opleggen niets meer te maken met respect maar met machtsvertoon.

Gebruik uw verstand in plaats van uw kracht

- Voorkom dat de hond fouten maken dan hoeft je hem niets af te leren. Breng hem niet in een situatie waarin hij het gevoel hebben zelf te moeten handelen naar de bedreiging. Wees het voor en draai om bij een benarde situatie tijdens een wandeling, of hou op met waar je mee bezig bent. Loop in alle rust weg.
- Leg de bal in jouw kamp. Neem zelf de verantwoordelijkheid voor ongewenst gedrag van de hond.
- Creëer omstandigheden waarin uw hond maximaal mogelijkheden heeft om het juiste gedrag te vertonen.
- Gedraag je zoals je wilt dat jouw hond zich gedraagt - vermijd conflicten, blijf kalm en evenwichtig.

Fysieke straf is not done! en ook nog eens gevaarlijk voor hond en baas...

Gekregen is gekregen

Bij honden bestaat de ethische code: "gekregen is gekregen".

Waarom willen mensen altijd dat eten, het kauwbot en het speeltje van de hond wegnemen?

Juist, specialisten hebben gezegd dat dit moet kunnen... anders is de hond de baas en niet jij... Honden zijn met mensen komen samenleven om samen te werken en niet om conflicten aan te gaan. Baas zijn over de hond is daarbij van geen enkel belang. Elkaar respecteren en ruimte geven des te meer.

Je kunt voorkomen dat je hond terug gebracht moet worden vanwege bijten door dat wat hij verworven heeft te respecteren. Neem je verlies en ruim in het vervolg dat broodje op het aanrecht even op. Of laat die zak hondenkoekjes niet slingeren maar berg het op. Heeft hij toch iets wat hij niet mag hebben(schoen, stuk plastic etc) dan is ruilen een optie. Neem iets onweerstaanbaar lekkers, hou hem dat onder de neus en zodra hij het voorwerp loslaat geef je het stuk worst, kaas etc en neem je het voorwerp weg. Tijdens het loslaten verbindt je het woord "los" eraan en je hebt een basis voor los wanneer je dat van hem vraagt. Oefen het ook. Geef hem eten in zijn veilige ruimte en houd afstand. Indien de hond een kauwbot heeft laat hem dan met rust. Je wilt tenslotte toch ook niet dat een ander je biefstuk van je bord graait?

Simpel toch?

Tot slot

Men kan honden geen verantwoordelijkheid geven. Geef duidelijke regels en grenzen. Deze kun je later weer laten vieren naarmate de hond goed functioneert. Hierdoor geef je hem veiligheid wat voor hem een grote gift is. Een hond leeft primair voor de drie v's. Voedsel, krijgt hij van ons. Voortplanting, regelt hij zelf. En Veiligheid. En met dat laatste, het allerbelangrijkste maak of breek je de hond.

Zorg ervoor dat hij zich veilig kan voelen, breng hem niet in peniebele situaties en toon respect voor man's best friend! Alleen dan zul je het ook terug krijgen.